

Nymfkakadua

Nymphicus Hollandicus

Nymfkakaduan tillhör underfamiljen kakaduor där den är klassad som ett eget släkte med enbart en art.

Class (Klass): Aves

Order (Ordning): Psittaciformes

Family (Familj): Psittacidae

Subfamily (Underfamilj): Cacatuinae

Genus (Släkte): Nymphicus

Species (Art): Nymphicus hollandicus

Svenskt namn: Nymfkakadua

Latinskt namn: Nymphicus Hollandicus

Engelskt namn: Cockatiel

Tyskt namn: Nymphensittiche

1987 beslutade Riksförbundet Svensk Fågelhobby om namnändring till Nymfkakadua.

Anledningen till namnändringen var att det genetiskt bevisats att nymfen tillhör kakaduasläktet och inte parakitsläktet som man förut trodde.

Agneta Jernberg 2016-04-10

Nymfkakadua

Nymphicus Hollandicus

Nymfen härstammar från Australien. Den lever i de inre delarna av kontinenten, ofta i den öppna eucalyptussavannen, på de ökenliknande grässavannerna och i buskstäppen. De lever under extremt hårda livsförhållanden eftersom det i dessa områden kan vara torka i flera månader och dagstemperaturen ofta är uppemot 50 plusgrader. Under dygnets varmaste timmar sitter de oftast och vilar högt upp i ett träd.

De lever i relativt små flockar och de är vad vi brukar säga nomadiserade, dvs de är inte bofasta på ett ställe utan flyger från plats till plats på ständig jakt efter vatten och föda.

Ofta måste de flyga långa sträckor i sitt sökande efter vatten och föda och de påstås vara en av Australiens skickligaste flygare.

Tidigt på morgonen och sent på eftermiddagen söker de sig ner på marken för att äta och de är då mycket skygga och helt tysta. Även vid sina besök vid vattenhål är de mycket skygga och sätter sig sällan på strandkanten för att dricka, utan gör en störtdykning och landar i vattenbrynet för att snabbt ta en klunk vatten för att sedan omedelbart lyfta igen.

De häckar under regnperioden (augusti-december) och föredrar bohål högt upp i något torkat träd oftast i gamla eukalyptusträd. Det är inte ovanligt att flera par häckar i samma träd. Som regel lägger de 4-5 ägg, men ibland fler. Om tillgången på vatten och föda är bra så brukar de få upp till två-tre kullar per häckningsperiod.

De vilda nymferna är grå och det är den färgen vi kallar för normalfärgad. Men även i de vilda flockarna kan man se olika färgmutationer och det är sällskapsfåglar som rymt och sällat sig till de vilda flockarna.

Agneta Jernberg 2016-04-10

Nymfkakadua

Nymphicus Hollandicus

I det vilda äter nymferna gräsfrön, örter, frukt och bär. De föredrar frön från Akaciaträdet.

De är också kända för att i stora flockar skövla fälten med vete. I delar av landet ses de som skadedjur och skjuts av i stora mängder.

Under torrperioden som är ca 8 månader per år lever de till största delen på torkade gräsfröer.

I fångenskap – försöka efterlikna den foderstat de lever av i vilt tillstånd

- Viktigt att ta reda på ev extra behov för den enskilda individen. T ex extra behov av kalk i samband med och före häckning. Extra vitaminer pga tidigare undermålig kost och efter sjukdom/medicinering

Omläggning av foderstaten ska göras för fåglar som lever enbart på torra fröer.

Agneta Jernberg 2016-04-10

Nymfkakadua

Nymphicus Hollandicus

Arvsanlag är en sekvens av DNA-molekyler som innehåller information om hur ett visst protein skall sammanfogas. Det är sedan sammanfogningen av dessa proteiner som avgör t ex vilken färg nymfen skall få.

Hos nymfkakaduor finns det 3 olika arvsanlag, Dominant, Recessivt och Könsbundet.

Dominant

Innebär att det för vissa egenskaper räcker med att en unge får detta arvsanlag från den ena föräldern, för att egenskapen skall visa sig.

För att dominanta egenskaper ska föras vidare, räcker det alltså med att den ena föräldern har dem.

Man kan därav konstatera att de dominanta egenskaperna alltid går före (är dominanta över) de recessiva. Ett recessivt anlag döljs således av ett dominant anlag.

Normalfärgad är ett dominant anlag

Recessivt anlag

Ett arvsanlag som innebär att båda föräldrarna måste vara i den färgen eller dolt bära på anlaget (vara split) för att ungarna ska få den färgen.

Många sjukdomsanlag är recessiva.

Oftast är det recessiva anlaget en gen som genom mutation (oftast inavel) blivit obrukbar, och inte längre kan användas för att tillverka det protein som genen egentligen kodar för. Det är därför ärftliga sjukdomar och defekter är större till antalet i inavlade individer och det gäller både hos djur och människor.

Förändrade arvsanlag som uppstår i samband med mutationer är nästan alltid recessiva.

Brokiga och vithuvade är recessiva anlag.

Agneta Jernberg 2016-04-10

Nymfkakadua

Nymphicus Hollandicus

Könsbundet anlag

Innebär att båda föräldrarna måste vara i den färgen, eller hanen ha anlag för (vara split), för att det ska bli ungar av båda könen i den färgen.

En hona kan aldrig bära dolt på ett könsbundet anlag. Om endast hanen är i den färgen eller dold bärare av (split för) så blir det honungar i den färgen. Det kan alltså inte bli några hanungar om endast hanen är bärare av det könsbundna anlaget.

Lutino, pärl och isabell är könsbundna anlag.

Agneta Jernberg 2016-04-10

Nymfkakadua

Nymphicus Hollandicus

Normalfärgade

Anlag: dominant

Nymfkakadua

Nymphicus Hollandicus

Pärl

Anlag: Könsbundet

Nymfkakadua

Nymphicus Hollandicus

Brokig

Anlag: Recessivt

Agneta Jernberg 2016-04-10

Nymfkakadua

Nymphicus Hollandicus

Isabell

Anlag: Könsbundet

Agneta Jernberg 2016-04-10

Nymfkakadua

Nymphicus Hollandicus

Lutino

Anlag: Könsbundet

Nymfkakadua
Nymphicus Hollandicus
Vithuvad

Anlag: Recessivt

Agneta Jernberg 2016-04-10

Nymfkakadua-ringmärkning

Nymphicus Hollandicus

De flesta uppfödare ringmärker sina nymfungar.

Ringen är fågelns identitet och om det är en svensk ring så går det alltid att spåra uppfödaren.

Vi har två olika typer av fasta ringar

SF-ringar – köps genom Riksförbundet. På dessa ringar står ett löpnummer som är unikt, storlek P (nymfstorlek) och S för Sverige. T ex 3550 – P S.
SF-ringar ska alltid åtföljas av ett uppfödningsbevis i original.

Hughes-ringar – köps genom den lokalförening man är medlem i. Dessa ringar är färgade i olika färger som återkommer ca vart 6:e år. På dessa står först ett unikt löpnummer, förenings-förkortning, medlemsnummer och årtal.

SF-ring

Hughesring

Ringtång

**Svensk Fågelhobbys
Uppfödningsbevis**

Svenskt namn
Vetenskapligt namn
Ringnummer
Chipnummer
Född den
Könstestad den Könstest visade:
Stamboksidetitet/nr
Föräldramas id 1.0 0.1
Arten finns på CITES I ☐ Ja ☐ Nej Om ja - CITESINTYG nr
Uppfödarens namn
Uppfödarens adress
Uppfödarens föreningsstillhörighet
Övriga upplysningar
Datum
Uppfödarens namnteckning om inget annat anges:

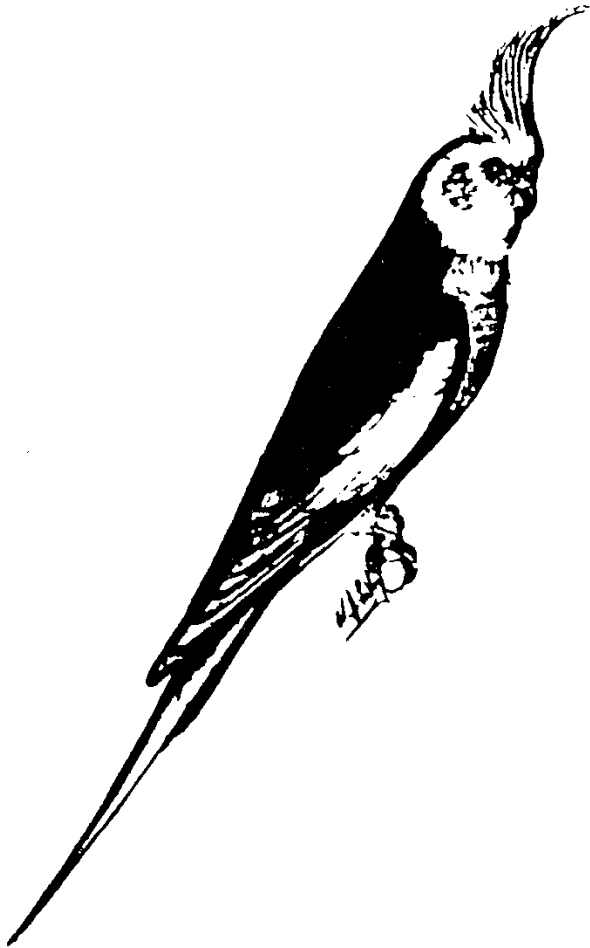
© Riksförbundet Svensk Fågelhobby

Agneta Jernberg 2016-04-10

Nymfkakadua-standard

Nymphicus Hollandicus

TOFSEN

HUVUDET

HALSEN

KROPPEN

VINGAR

BEN OCH FÖTTER

STJÄRTEN

KONDITIONEN

HÅLLNING

Agneta Jernberg 2016-04-10

Nymfkakadua-bedömningskort

Nymphicus Hollandicus

Kat nr		NYMFKAKADUA		NYMPHICUS HOLLANDICUS	
Sektion 2 A	GRUPP	KÖN		ÅLDER	FÄRG
Kondition			20		
Färg, teckning			20		
Kropp, hållning, vingar			20		
Storlek			15		
Tofs, huvud, hals			15		
Ben, tår, klor			10		
Placering		Summa	100	Domare	

Agneta Jernberg 2016-04-10

Foder och Näringslära

- Pellets
- Fröblandning
 - Vitamintillskott
 - Fukt o grönsaker
 - Blötlagda fröer

Frösorster – feta resp magra

Magra fröer – låg fetthalt

	Protein	Fett
Havre	13	7-8
Vete	10-12	2
Hirser	9-11	3-4
Kanariefrö	11-15	1-6
Bovete	12	2-3
Durra	11	3-4
Ris, polerat	7	4
Brunris	7	2
Oskalat ris	11-15	1-6

Feta fröer – hög fetthalt

	Protein	Fett
Solrosfrö	24	47
Hampfrö	12-19	40
Linfrö	22-24	31-34
Jordnötter	28	48
Safflor	14	28
Negerfrö	21	42
Pumpakärnor	29	48
Sesamfrö	18	53
Hasselnötter	13	62
Raps o ryps	20	40

Agneta Jernberg 2016-04-10

Frösorster

Hirs– det finns ett flertal olika sorters hirs. De vanligaste är vit och gul hirs. Vit och gul hirs finns i de flesta blandningar och i en del brukar det finnas även röd hirs och japan hirs men bara i mindre mängder. Hirs är ett magert frö, fetthalten är 3-4% och proteinhalten är 9-11%.

Kanariefrö– är ett vanligt frö i blandningar. Det innehåller 1-6% fett och 11-15% protein. Att det skiljer så mycket på fetthalten beror på var det odlats och vilken skörd på året det kommer från.

Havre– skalad havre är vanlig i blandningar. Havre innehåller 7-10% fett. Det är nyttiga fetter men man bör vara lite försiktig med havre till fåglar som lätt blir överviktiga. Proteinhalten är ca 13%.

Vete– är mycket magert, bara ca 2% fett och det innehåller ca 10-12% proteiner. Vete lämpar sig utmärkt för blötläggning.

Hampfrö– innehåller ca 40% fett och 12-19% proteiner. Det är ett fett frö som bör ges med måtta. Kan vara svårt att blötlägga då hampa är ångbehandlat för att förhindra att det gro.

Safflor– finns i många blandningar. Innehåller ca 28% fett och 14 % protein.

Agneta Jernberg 2016-04-10

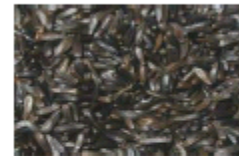

Frösorster

Linfrö– ett relativt fett frö, ca 31-34% och innehåller mycket proteiner, 22-24%.

Negerfrö– ett frö som finns i många blandningar. Innehåller 42% fett och ca 21% proteiner.

Solrosfrö– ett mycket fett frö som finns i en del blandningar men som bör undvikas. Innehåller ca 47% fett och ca 24% proteiner.

Oskalad havre– brukar vara uppskattat som både mat och sysselsättning. Kan även blötläggas.

Frösorster

En fullgod blandning till nymfer bör innehålla

- Gul hirs – 50 %
- Röd hirs – 18 %
- Vit hirs – 12 %
- Skald havre – 9 %
- Kanariefrön – 5 %
- Linfrön – 3 %
- Safflor – 2,5 %
- Negerfrön – 0,5 %

- Frön ska lukta gott. Absolut inte surt eller unket. Dålig lukt är oftast tecken på mögel.
- Frön ska vara blanka och dammfria. Dammigt frö tyder på att det inte är färskt eller att det finns mögelsporer.
- Det får absolut inte vara klumpar med frö i förpackningen. Detta är tecken antingen på mögel eller på ohyra
- Det ska absolut inte vara någon form av ohyra i fröna. Ohyra upptäcks oftast genom att man kan se att det finns vita trådar i förpackningen (oftast i hörnen). Har det gått långt kan det också vara fröklumpar som är sammanbundna med trådar.

Agneta Jernberg 2016-04-10

Foder och Näringslära

	A	D	E	K	B1	B2	B6	B12	C	Fol-syra	Beta-karoten	Niacin	Kalcium	Biotin
Förbättrar fertiliteten	X		X			X					X			
Ökar motståndskraften	X		X						X		X			
Skydd för hud och slemhinnor	X				X									
Förbättrar synen	X					X								
Tillväxt av kropp och skelett	X	X		X					X				X	X
Omsättning av kalcium och fosfor		X	X											
Förebygger muskeldegeneration			X						X					
Fungerar som en antioxidant			X								X			X
Bildning av aminosyror						X	X	X						
Bildningen av röda blodkroppar								X						
Blodets koagulering				X					X				X	
Cellernas ämnesomsättning	X		X	X			X			X		X		X
Nervfunktioner					X			X					X	
Fettförbränning						X								
Medverkar vid upptag av järn									X					

Burar

En bur kan ALDRIG vara för stor

Naturpinnar

Mat och vattenskål

Kalksten

Skål för frukt och grönt

Leksaker

Bottenmaterial

En bur till en nymf ska enligt gällande lagstiftning vara 120x70x80. Gäller för alla. Även om en fågel aldrig är instängd i sin bur ska buren uppfylla storlekskraven.

Det finns ett fåtal undantag från kravet på burstorlek. Det ena är vid transport och det andra när veterinär rekommenderat att fågeln pga sjukdom tillfälligt sitter i en mindre bur.

Det går dock att få dispens om man har särskilda skäl till att fågeln inte kan sitta i en laglig bur. Dispensansökan ska då skickas in till JBV.

Burstorlekar

Regleras i SJVFS 2014:17 , L80, bilaga 1

Burfåglar Utrymme		Bilaga 1		
Fågelns längd ¹⁾ cm	minsta tillåtna yta m ²	minsta yta per fågel vid grupphållnin g ²⁾ m ²	längsta sidan skall vara minst m	minsta höjd m
upp till 15 ³⁾	0,31	0,03	0,7	0,6
16-20 ⁴⁾	0,31	0,04	0,7	0,6
21-25 ⁵⁾	0,45	0,055	0,9	0,6
26-35 ⁶⁾	0,84	0,1	1,2	0,8
36-45	1,44	0,6	1,6	1,0
46-55	2,2	1,0	2,0	1,2
56-65	3,12	1,5	2,4	1,5
66-75	4,2	2,0	2,8	1,8
mer än 75	6,5	3,0	3,6	1,8

Sjukdomssymptom

- Lös eller missfärgad avföring
- Uppburrad fjäderdräkt ofta kombinerat med slö blick
- Rinnande näsborrar och/eller ögon
- Matvägran. Ständiga besök vid matskålen utan att äta
- Onormalt vattendrickande
- Sitter på två ben
- Hulkar. Stöter upp slem/foder
- Andas häftigt. Ibland pipande
- Hängande, vippande stjärt
- Avmagring, viktminskning

Sjukdomar

Det kanske allra viktigaste sjukdomssymptomet och det som oftast är lättast att upptäcka är att fågeln inte är sig lik.

Det är endast du själv som känner fågeln som har möjlighet att se det.

Fåglar är oerhört skickliga på att dölja sjukdom men om man dagligen kontrollerar dem så bör man upptäcka om allt inte står rätt till.

Bra är också att väga fågeln med jämna mellanrum för då upptäcker man tidigt om den minskat i vikt.

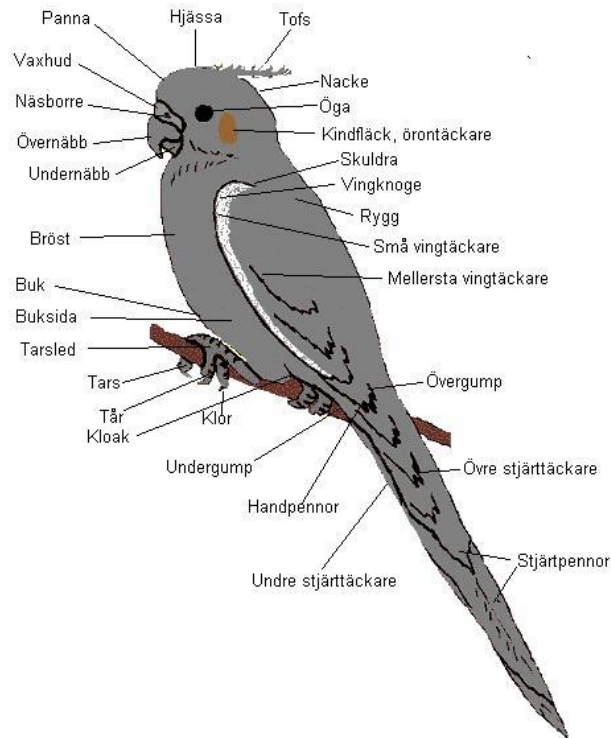
Sjukdomar

- New-castle
 - Fågelinfluensa
 - Papegojsjuka
 - Giardia
 - Pachekos
 - Psittacine beak and feather disease (PBFD)
- } Anmälningsspliktiga

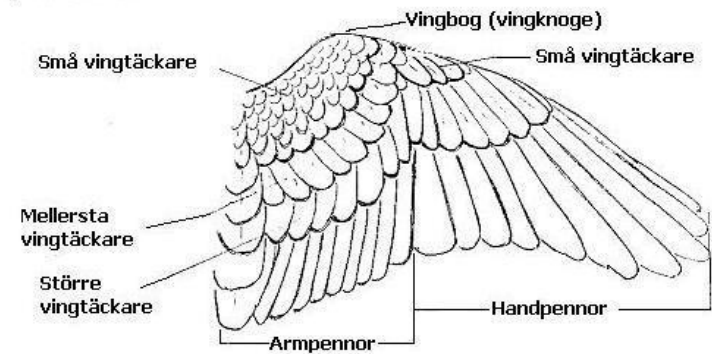
Sjukdomar

- A-vitaminbrist
- Aspergillosis
- Fjäderplockning
- Giardia ("flagelat", en mikroskopiskt liten parasit.)
- Inälvsparasiter, näbb- och fotskabb
- Krävförstoppning, krävinflammation
- Leverskador, nedsatt leverfunktion
- Luftvägsinfektioner
- Metallförgiftning
- Tarmsjukdomar
- Värpnöd
- Ögoninflammationer

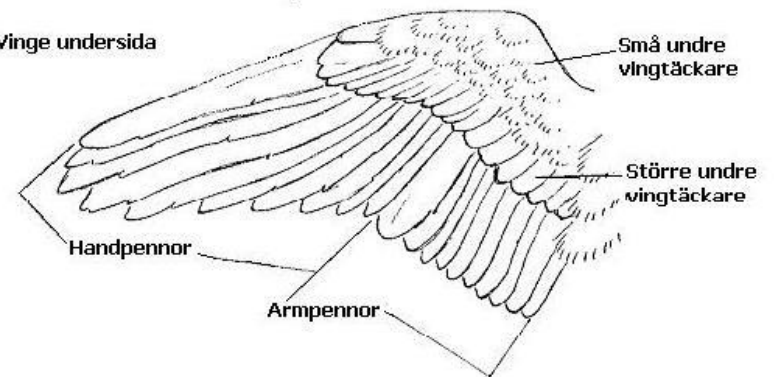
Anatomi

Vinge, översida

Vinge undersida

Agneta Jernberg 2016-04-10

Nymfkakadua

Nymphicus Hollandicus

Nymfkakadua på olika språk

- Australien - Cockatiel,quarrion
- Danmark - Nymfekakadu
- England - Cockatiel
- Finland - Nymfipapukaija
- Frankrike - Perruche calopsitte
- Holland - Valkparkiet
- Italien - Calopsitta
- Jugoslavien - Mala nimfa
- Norge - Nymfeparakitt
- Polen - Nimfa
- Portugal - Caturra
- Slovenien - Korela chocholatá
- Spanien - Carolina eller Ninfa
- Sverige - Nymfkakadua
- Tyskland - Nymphensittiche
- Turkiet - Nysi
- Ungern - Nimfapapagáj
- USA - Cockatiel, tiel

Agneta Jernberg 2016-04-10

